

prima instanță: C.Vîrlan
(Judecătoria Rîșcani, mun.Chișinău)
instanța de apel: M.Guzun, A.Nogai, V.Brașoveanu
(Curtea de Apel Chișinău)

dosarul nr. 3ra-213/16

ÎNCHEIERE

24 februarie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte, judecătorul: Iulia Sîrcu

Judecătorii: Tamara Chișca-Doneva, Iurie Bejenaru

examinînd chestiunea admisibilității recursului declarat de Societatea cu Răspundere Limitată "Auto Mar",

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată "Auto Mar" împotriva Agenției Naționale Transport Auto privind contestarea actului administrativ,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 03 noiembrie 2015, prin care a fost respins apelul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată "Auto Mar", fiind menținută hotărîrea Judecătoriei Rîșcani, mun.Chișinău din 12 martie 2015,

c o n s t a t ă:

La data de 24 octombrie 2014 Societatea cu Răspundere Limitată "Auto Mar" a depus cerere de chemare în judecată împotriva Agenției Naționale Transport Auto solicitînd declararea nulității procesului-verbal nr.1000130 din 04.09.2014 privind controlul sarcinii pe osie și încasarea cheltuielilor.

În motivarea acțiunii Societatea cu Răspundere Limitată "Auto Mar" a indicat că la 04 septembrie 2014, ora 19.46 de către colaboratorii Agenției Naționale Transport Auto a fost efectuat controlul sarcinii pe osie a mijlocului de transport, model IVECO LD440 CNH 204,BSLT C523RB, transportatorul –SRL "Auto Mar", la volanul căruia se afla angajatul companiei-șoferul Bolocan Sergiu.

În urma controlului efectuat prin intermediul aparatului de întărire cu funcționare neautomată tip BB-15D1.4Ap s-a constatat că la efectuarea transportului au fost încălcate prevederile Regulamentului cu privire la autorizarea, controlul și efectuarea pe drumurile publice a transporturilor cu greutate și/sau gabarite ce depășesc limitele admise, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1073 din 01.10.2007, și anume depășirea sarcinii pe osia ordinară cu 1,21 tone. În consecință fiind aplicată prevederea art. 351 (4), cap.4, titlu IX al Codului Fiscal nr.H63-XIII din 24.04.1997, care prevede taxa dublă stabilită la anexa 3 la titlul menționat, care instituie 585,64 lei.

Contribuabilul SRL "Auto Mar", nefiind de acord cu impozitul aplicat de ANTA, la parvenirea procesului-verbal privind controlul sarcinii pe osie la adresa

juridica a firmei, a depus o cerere prealabilă, solicitând concomitent și anularea taxei aplicate.

Invocă, că cântărirea a avut loc fără a se ține cont că vehiculul era cu motorul conectat, iar măsurarea sarcinii pe osie a mijlocului de transport fiind efectuată când lichidul nu se afle în starea de repaos, trecând pe cântar fiecare osie în interval de 10- 30 secunde, fapte inadmisibile atât din punct de vedere tehnic, cât și legal.

Comunică că prin scrisoarea nr 11/1-1-7611 din 13.10.2014, pârâtul a reiterat legalitatea procesului-verbal nr 100130 din 04.09.2014.

Prin hotărârea Judecătoriai Rîșcani, mun.Chișinău din 12 martie 2015 acțiunea a fost respinsă.

La data de 13 martie 2015, SRL "Auto Mar" a contestat hotărârea primei instanțe, solicitând casarea hotărârii Judecătoriai Rîșcani, mun.Chișinău din 12 martie 2015 cu emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie admisă integral.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 03 noiembrie 2015, a fost respins apelul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată "Auto Mar", fiind menținută hotărârea Judecătoriai Rîșcani, mun.Chișinău din 12 martie 2015.

La adoptarea soluției instanța de apel a invocat că conform prevederilor pct. 29 din Regulamentul Agenției Naționale Transport Auto, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.539 din 23.04.2008, prin care Agenția a fost abilitată cu atribuții de monitorizare și controlul respectării efectuării pe drumurile publice a transporturilor cu greutate și/sau gabarite ce depășesc limitele admise. De asemenea, în conformitate cu prevederile art. 67 al Hotărârii Guvernului nr. 1073 din 01.10.2007 pentru aprobarea Regulamentului cu privire la autorizarea, controlul și efectuarea pe drumurile publice a transporturilor cu greutate și/sau dimensiuni ce depășesc limitele admise, verificarea masei totale și sarcinii masei pe osie a vehiculelor se efectuează de către reprezentanții organului împuternicit al administrației publice centrale în domeniul transporturilor și gospodăriei drumurilor, a posturilor staționare aflate la punctele de trecere a frontierei de stat, precum și la cele mobile pe teritoriul Republicii Moldova.

În conformitate cu prevederile art. 151 alin (1) al Codului Transporturilor Rutiere, limita masei totale maxime autorizate a vehiculului rutier utilizat la operațiunile de transport rutier se determină din documentele de transport sau prin asumarea cântărilor tuturor axelor vehiculului rutier. În cazul în care, în urma efectuării cântării, nu se constată depășirea limitei masei totale maxime autorizate a vehiculului rutier, inspectorul Agenției înmânează conducătorului auto al vehiculului rutier cântărit un tichet de cântar cu semnătura și ștampila inspectorului. În cazul constatării depășirii limitei masei totale maxime autorizate a vehiculului rutier, inspectorul Agenției întocmește un proces-verbal de constatare a contravenției, la care anexează tichetul de cântar cu semnătura și ștampila sa.

Astfel instanța de apel a invocat că în corespundere cu prevederile legale, verificarea se face de ANTA și nu de inspectorul Poliție de Patrulare, și deci nu este necesară prezența acestuia la efectuarea controlului.

Potrivit punct 3 din Ordinul nr. 34 din 18.03.2014 al Ministerului Economiei cu privire la aprobarea în calitate de regulamente de metrologie legală - procedură de măsurare legală, este interzisă măsurarea sarcinilor pe axe și masei totale a vehiculului în mișcare, încărcate cu produse lichide.

Instanța de apel a relevat că potrivit informației cuprinse în procesul-verbal nr. 00130 din 04.09.2014 privind controlul sarcinii pe osie, a fost întocmit în urma cântăririi statice a autovehiculului care transporta produse lichide, dar nu în mișcare a autovehiculului. În pct. 6, lit. (c) din procesul-verbal nr. 100130 din 04.09.2014 privind controlul sarcinii pe osie, este specificat că taxa a fost calculată nu în urma sumarii sarcinilor pe axe, dar la constatarea depășirii sarcinii pe osia ordinară cu 1,21 tone. Acest fapt se atestă și prin anexa nr .1 la proces-verbal.

Prin urmare, instanța de apel a menționat că reieșind din circumstanțele de fapt și de drept, instanța de fond întemeiat a respins cererea de chemare în judecată ca neîntemeiată.

La 21 decembrie 2015, în termen Societatea cu Răspundere Limitată ”Auto Mar” a depus recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

În motivarea recursului se invocă că instanța de apel nu a constatat și elucidat toate circumstanțele pentru examinarea obiectivă a cauzei, fiind aplicate eronat normele de drept material.

Se mai indică în recurs că instanța de apel eronat a interpretat prevederile pct.3 din Ordinul 34 din 18 martie 2014 al Ministerului Economiei cu privire la aprobarea în calitate de reglementare de metrologie legală care stipulează că este interzisă măsurarea sarcinilor pe axe și masei totale a vehiculelor în mișcare, încărcate cu produse lichide.

Mai mult ca atât, se invocă în recurs că potrivit prevederilor art.239 CPC hotărârea judecătorească trebuie să fie legală și întemeiată. Instanța își întemeiază hotărârea numai pe circumstanțele constatate nemijlocit de instanță și pe probele cercetate în ședința de judecată.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat este inadmisibil.

În conformitate cu art.432 CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată ”Auto Mar”, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC.

Astfel, analizând actele cauzei Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ constată că, argumentele recurente se limitează la situația de apreciere de către instanțele ierarhic inferioare a circumstanțelor de fapt a cauzei, iar argumentele invocate în recursul declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată ”Auto Mar”, în esența lor, sînt similare argumentelor invocate atât în prima instanță cît și în instanța de apel și sînt expuse asupra circumstanțelor de fapt și nu de drept.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura

admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC, fără a se examina temeinicia lor.

Pe când, alte argumente invocate în recurs nu au relevanță, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate și urmează a fi respinse, or recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei dar nu și temeinicia în fapt.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posedă puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), însă motivele recursului invocat în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat în mod corespunzător.

În astfel de circumstanțe, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată "Auto Mar" ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Recursul declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată "Auto Mar", se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președinte, judecătorul

Iulia Sîrcu

Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva

Iurie Bejenaru